Польові командири,
чиї серця
покриті туманом,
лише й чекають, щоби туман розтанув.
Партизан до тих пір вважається партизаном,
доки є ворог,
в тилу б якого
він партизанив.

Ваше довге волосся, яке спадає на лиця,
ваші чорні берети і ваші рвані мундири,
розвіваються вітром,
ніби солодка пшениця,
по якій лежать
сполохані дезертири.

Але кожної ночі з’являться тінь повстанця,
і кружляє за вікнами, як бойова химера,
і лежать на дні його шкіряного ранця
нідерландський тютюн
і книжка Аполінера.

— Ну, що, комполка – гортаєш свій молитовник?
Чекаєш на пошту,
аби прийшла скоріше?
— Та яка там пошта, — відповідає полковник. —
Мені все одно
ніхто не пише.